

Van Lebach naar Bedburg Hau

Het werd wel weer eens tijd voor een korte vakantie en hoe kun je die beter besteden dan enkele paardenbanen te bezoeken waar je deels nog nooit van gehoord hebt. Laat staan ooit geweest bent. Er stond deze keer een bezoek aan drie banen op het programma en die lagen allemaal in Duitsland. De meest aansprekende was de koers in Bedburg Hau. Enerzijds omdat deze baan vlak over de grens ligt maar natuurlijk ook omdat de vaderlandse inbreng hier ruimschoots aan de orde is.

Zizou won voor rijder Michael Nimczyk en trainer Henk Grift de hoofdkoers in Bedburg Hau.

Maar we beginnen in Lebach en in Saarbrücken. Over de laatste zijn we vlot uitgepraat/geschreven want die meeting vond ondanks een permanente aankondiging op de officiële Duitse HVT-site geen doorgang. Een renovatie van de baan was de oorzaak. Deze houdt u dus tegoed want zo snel laten we ons natuurlijk niet uit het veld slaan. Dan op naar Lebach en dat ligt in het zuidwesten van Duitsland tussen Trier en Saarbrücken in de prachtige Eifelstreek.

Het was bij aankomst op het 'schöne Hofgut La Motte' snikheet dus een vlot bezoek aan de mobiele Biergarten was volstrekt gerechtvaardigd. De plaatselijke jeugd werkt er in de bediening en dat heeft ook wel wat. Het dorp op zich stelt niet zo veel voor maar de grasbaan van meer dan 1000 meter ligt er prachtig bij. Er wordt slechts één maal per jaar gekoerst. Het programma ziet er mager uit met 6 rennen en 2 draverijen die beide hooguit gevuld werden met 6 à 8 paarden. Er reed helaas geen voor ons bekend paard en/of pikeur/jockey in de rondte. Dit alles had overigens geen enkele

invloed op de publieke belangstelling want die was enorm. Wat opviel ook hier is dat het vooral een gezinsdag is waarbij hele families en vriendscharen samen naar de koers gaan of elkaar daar ontmoeten.

Daarnaast blijkt uit het fraaie programma-blad dat de organisatie diverse locale overheden aan zich heeft weten te binden die allemaal met foto hun zegje mogen doen. En dat netwerk mist zijn invloed niet want werkelijk iedereen is er. Van de Bürgermeister tot de Ministerpräsidentin des Saarlandes. En alles wat daar standaard omheen zwermt uiteraard. De gehele sponsoring maakt een professionele indruk. Grote bedrijven zijn aangetrokken om te adverteren en blijkbaar willen ze op een gegeven moment niet voor elkaar onderdoen en dat komt allemaal ten gunste van het hele gebeuren. Er wordt sinds 60 jaar jaarlijks gekoerst en het hele spektakel is enkele jaren geleden op sterven na dood geweest. Maar met deze aanpak hoopt men de zaak ten goede gekeerd te hebben. Succes verzekerd?

De Duitse kampioen Roland Hulskath, ditmaal zonder gouden helm maar met zijn dochter.

Er kwam veel publiek af op de koersdag die eenmaal per jaar net over de grens wordt gehouden.

Koersen tussen het mais

En nu op naar Bedburg Hau vlak over de grens bij Kleve waar onder prima omstandigheden een prachtprogramma van 11 koersen werd afgewerkt. Het was zelfs wat te warm op de trainingsbaan van Uwe Zevens die deels verscholen ligt tussen de maïsvelden. Het is al weer de zesde keer dat dit evenement plaats vond. Je merkt dat de basis is gelegd en dat er enkel nog geschaafd dient te worden. Evenals op diverse Nederlandse banen liet de techniek het soms afweten en dan slaat de stress wel toe bij de organisatie. Het gaf allemaal niks want een ieder wist zich prima te vermaken. Een hoogwerker biedt op een

Speaker Dirk Ptaschinski had vanaf de hoogwerk overzicht over de baan.

Rechts Uwe Zevens, op wiens trainingsbaan en complex de koersdag elk jaar plaats vindt.

creatieve en praktische manier plaats aan de cameraman en de omroeper. Vlak naast de baan is een gezellig tentenkamp opgezet waar men kan zitten, eten/drinken en een gokje wagen. Prima sfeertje. Het publiek was talrijk op komen dagen om een mêlee van Duitse en Nederlandse paarden en rijders te bewonderen. Duits kampioen Roland Hülskath was er ook en deze klaskamp won twee koersen. Hiltje Tjalsma, Linda Hamming, Patrick van Ooijen, Robbin Bot, Tom Kooyman, Ronald de Beer en Stefan Schoonhoven verzorgden voor Nederland de plaatsgelden. Vader Dirk en zoon Didier Kokkes hadden belangen in de tweede koers want de gezichten stonden zeer vrolijk toen Lady Winner haar naam eer aandeed door met Tim Schwarma te

In de koers waarin de dames tegen hun eigen heren moesten koersen kwam Hiltje net tekort...

winnen voor trainer Wim Duivenvoorden. Niet Michelle Kokkes ondervindt veel profijt van de ervaringen die zij onder andere in Frankrijk opdoet bij het dravend berijden (monté). Als je succesvol bent krijg je vaak de beste paarden en dan win je dus het meest. Zo ook deze middag voor Michelle met het Italiaanse paard in Duits bezit OJ Barb. De 13-jarige Roesjha Dear mocht die middag twee keer (bereden en aangeliend) aan de bak. Het kan blijkbaar allemaal.

De Vlieger vliegt

Ook Rob de Vlieger was aanwezig (waar niet overigens?) en natuurlijk succesvol. De finale van de Niederrhein Cup werd door hem toch wel verrassend gewonnen met Alysia B voor trainer Mollema en dat was toch goed voor 2300 euro voor de eigenaar terwijl het trio niet werd geraden. Nadat Yoran Sammer van de Soester liefhebbers en gebroeders Westerveld in een gelegenheidskoers in het begin van de middag al indruk had gemaakt deed deze graskanjer van 2011 het in een latere koers nog eens even dunnetjes over. En als dan Simon Woudstra ook nog eens op de kar klimt dan valt er wel wat te verwachten. Uw scribent werd door de eigenaar toevertrouwd dat het paard in orde was en zie het resultaat. Daarbij werd het paard van Uwe Zevens, Beissinger, die in de serie ook erg geïmponeerd had moeiteloos verslagen. Klasse en goed voor 1200 euro. De Belgische trainer Lieven de Groote turfde ook één winnaar en daarbij liet hij Warrior Boko met Stefan Schoonhoven en Anky Kievitshof met Rob de Vlieger kort achter zich. Ook eigenaar Jan Lasterie had weer een heerlijke middag want het winnen met zijn Jupiter Diamant zal nooit gaan vervelen. Het trio betaalde een forse 2100 euro.

Rest mij u de winnaar van de hoofdkoers te melden. Dit werd Zizou en die pakte 5000 euro in de Groser Preis der Volksbank Kleverland. Het paard werd weliswaar door de talentvolle Duitse rijder Michael Nimczyk gereden, maar trainer Henk Griff en de eigenaren Geertsema/Rataplan S. lijken toch echt oerdegelijk Hollands gefokt te zijn. En wat een lol hadden ze in de leuke winnaarring van waaruit na elke koers het toegestroomde publiek enkele voetballen krijgt "toegetrapt" door de winnende pikeurs. Tom Kooyman reed overigens in de grote koers het paard Photo Phoenix die het jaar ervoor vanwege "matig draven" achteraf werd uitgeschakeld. Dit jaar werd voor trainer Jos Oorthuysen een tweede plek binnengesleept. Derde werd de onverslijtbare Un Gamin Impuls met Rob de Vlieger die in dit soort stayerkoersen altijd zijn best doet en optimaal presteert. Alom Nederlands succes! Het bleef daarna in Bedburg Hau nog lang gezellig!

Vader en zoon Kokkes zagen hun Lady Winner toeslaan met Tim Schwarma.